

23.06.2011 У. бр. 4849/2009

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

УПРАВНИОТ СУД во совет составен од судиите: Лидија Каначковиќ - претседател на советот, Мустафа Шахини и Виолета Богојеска - членови на советот, со записничар Јован Трпевски – Раководител на одделение, одлучувајќи по тужбата на тужителот Љ. К. од С. против решение на Директорот на Дирекцијата бр.09-365/5 од 29.07.2009 година, за заштита на лични податоци, на нејваната седница на ден 23.06.2011 година ја донесе следната

ПРЕСУДА

Тужбата на Љ. К. од С., СЕ УВАЖУВА.

Оспореното решение на Директорот на Дирекцијата бр.09-365/5 од 29.07.2009 година и решението на Комисијата бр.09-546/5 од 09.10.2007 година, СЕ ПОНИШТУВААТ и се ОДЛУЧУВА:

СЕ УТВРДУВА дека тужителот адвокат Љ. К. од С., не го повредил правото на заштита на личен податок на М. М. од С., со адреса бул.А.бр.38/1-35 С..

Образложение

Тужителот со тужба за управен спор ја оспорува законитоста на решението на Директорот на Дирекцијата, наведено во изреката на пресудата, поради повреда на одредбите на Законот за заштита на личните податоци, погрешно и нецелосно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на метаријалното право, со предлог оспореното решение да биде поништено.

Тужениот орган во одговор на тужбата наведе дека останува како во наводите и образложението изнесени во оспореното решение, со предлог тужбата да се одбие како неоснована.

Заинтересираното лице М. М. од С. не даде одговор на тужбата.

Управниот суд постапувајќи по тужбата, го испита оспореното решение во границите на тужбеното барање во смисла на член 37 од Законот за управните спорови, па по оценка на тужбените наводи, одговорот на тужбата и списите на предметот, најде:

Тужбата е основана.

Со оспореното решение на Директорот на Дирекцијата бр.09-365/5 од 29.07.2009 година, жалбата на тужителот поднесена против решението бр.09-546/5 од 09.10.2007 година на Комисијата на Дирекцијата е одбиена како неоснована.

Во оспореното решение е наведено дека со првостепеното решение бр.09-546/5 од 09.10.2007 година, Комисијата на Дирекцијата утврдила повреда на правото на заштита на личните податоци сторени од страна на тужителот.

Директорот на Дирекцијата ги прифатил наводите изнесени во првостепеното решение дека повредата на правото на заштита на личните податоци се состои во тоа што адвокатот, сега тужителот Љ. К. од С., обработувал лични податоци на М. М. (име и презиме, адреса на живеење и податок дека му се случила сообраќајна незгода), ги собрал податоците и ги искористил истите за цели на директен маркетинг, без да постои правен основ за таа обработка, односно спротивно на член 5 став 1 од Законот за заштита на личните податоци. Исто така тужениот во решението наведува дека согласно член 17 став 2 од Законот за заштита на личните податоци, забрането е да се врши рекламирање без согласност на субјектот на личните податоци, односно за да може да се врши истото, субјектот на личните податоци претходно мора да е известен за причината и правниот основ за обработување на личните податоци за рекламни цели од страна на контролорот.

Судот најде дека тужениот орган со оспореното решение го повредил Законот на штета на тужителот поради следното:

Согласно член 2 точка 1 и 2 од Законот за заштита на личните податоци („Службен весник на Република Македонија“ бр.7/05) - личен податок е секоја информација која се однесува на идентификувано физичко лице или физичко лице кое може да се идентификува, а лице кое може да се идентификува чиј идентитет може да се утврди директно или индиректно, посебно врз основа на единствен матичен број на граѓанинот или врз основа на едно или повеќе обележја, специфични за неговиот физички, физиолошки ментален, економски, културен или социјален идентитет; - обработка на личните податоци е секоја операција или збир на операции што се изведуваат врз лични податоци на автоматски или друг начин, како што е: собирање, евидентирање, организирање, чување, приспособување или промена, повлекување, консултирање, употреба, откривање преку пренесување, објавување или на друг начин правење на достапни издначување, комбинирање, блокирање, бришење или уништување.

Согласно член 5 од истиот закон, личните податоци се обработуваат правично и во согласност со Закон.

Согласно член 6 став 1 и 2 од истиот закон, обработка на личните податоци може да се врши: по претходно добиена согласност на субјектот на лични податоци.

Согласно член 18 став 1 од истиот закон, физичко лице или здруженија на граѓани во кое членува физичко лице, ако смета дека му е повредно некое право загарантирано со овој закон, може да поднесе барање за утврдување на повреда на правото до Комисијата на Дирекцијата.

Во конкретниот случај се утврди дека тужителот како адвокат осознал одредени податоци за лицето М. М. и тоа негово име и презиме, адреса на живеење и податокот дека му се случила сообраќајна незгода. Врз основа на тоа изготвил понуда која ја доставил лично до М. М. во која му нуди заштита на правата и пружање на правна помош при остварување на оштетното побарување на лицето М. М. доколку таква му е потребна. По приемот на понудата лицето М. М. се обратил до Дирекцијата од која барал да се утврди дека адвокатот Љ. К. му го повредил правото на заштита на личните податоци.

При спроведената постапка Комисијата го доставила барањето на тужителот и побарала од него да се произнесе по истото. По произнесувањето од тужителот донесено е решение бр.09-546/5 од 09.10.2007 година со кое е утврдено дека тужителот го повредил правото на заштита на лични податоци на М. М. од С., му забранил да врши обработка и истите веднаш да ги избрише.

Тужителот поднел жалба против ова решение до Директорот на Дирекцијата кој со решение бр.09-365/5 од 29.07.2009 година сега оспореното, жалбата на тужителот ја одбил и решението на Комисијата го потврдил.

Од напред изложеното, Судот најде дека во конкретниот случај не станува збор за повреда на правото на заштита на личните податоци, бидејќи фактот дека се случила сообраќајна несреќа на лицето М. М., тужителот ниту го употребил, ниту го злоупотребил. Понудата што ја доставил до лицето М. М. дека доколку има за потреба му нуди адвокатска помош не значи дека некое негово лично право употребил или злоупотребил. Тоа од причини што тужителот само доставил понуда до лицето, а не го употребил тој податок за други цели и намени. Сосема подруга би била состојбата доколку тужителот таквото сознание го употребил на друг начин како адвокат. Во овој случај таква правна состојба немаме, туку податокот што го осознал тужителот само го доставил на лицето М. М. без да го употреби за други цели.

Судот смета дека погрешно е стојалиштето на органите кога утврдиле дека тужителот го злоупотребил правото на заштита на личните податоци, наоѓајќи дека тужителот податоците ги обработил, односно употребил без претходно да добие писмена согласност од субјектот на личните податоци.

Ваквото стојалиште органите го засновале од тоа што тужителот испратил понуда на лицето М. М. при тоа користејќи ги личните податоци наведени во понудата, при што сметаат дека тоа е доволен материјален доказ за извршена обработка на личните податоци. Од друга страна во образложението на оспореното решение тужениот орган се повикува и на член 17 став 2 од Законот за заштита на личните податоци, каде е наведено дека забрането е да се врши рекламирање без согласност на субјектот на личните податоци, односно за да може да се врши истото, субјектот на личните податоци преходно мора да е известен за причината и правниот основ за обработување на личните податоци за рекламни цели од страна на контролорот.

Одредбата од член 17 на која се повикува тужениот во оспорената одлука, со член 20 од Закон за изменување и дополнување на законот за заштита на личните податоци, објавен во Службен весник на Република Македонија бр.103/08 од

19.08.2008 годна, се брише, што значи дека во моментот кога е одлучувано по жалбата на тужителот, одредбата на која што се повикал тужениот и врз основа на која смета дека произлегува повредата е бришана и не може да се примени.

Ова упатува на заклучок дека тужениот погрешно ја утврдил фактичката состојба и погрешно го применил материјалното право кога констатирал дека тужителот го злоупотребил правото на заштита на личните податоци на лицето М. М. од С..

Од доказите приложени кон списите на предметот, судот утврди поинаква фактична состојба од утврдената од органите, а тоа е дека дејствијата што ги превзел тужителот не претставуваат повреда на правото на заштита на личните податоци на лицето М. М..

Со оглед да овој суд веќе постапувал по истата правна работа на тужителот и се донесени пресуди од Управниот суд со кои се поништува решението на Директорот на Дирекцијата, како во конкретниот предмет најде дека управната работа може да ја реши од списите приложени кон предметот, согласно член 40 став 1 алинеа 5 од Законот за управните спорови, одлучи како во диспозитивот на пресудата.

Пресудено во Управниот суд на 23.06.2011 година под У.бр.4849/2009.

Записничар
Раководител на одделение
Јован Трпевски с.р.

Претседател на советот – Судија
Лидија Канчковиќ с.р.

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа пресуда дозволена е жалба во рок од 15 дена од приемот преку овој суд до Врховен суд на Република Македонија.

ВК/